

larizando, aclarando e harmonizando os textos legais que teñan que ser refundidos.

Disposición derradeira sexta. Regulación do Sistema Arbitral do Consumo.

1. No prazo dun ano desde a entrada en vigor desta lei, o Goberno, contando co parecer das comunidades autónomas a través da Conferencia Sectorial de Consumo e con audiencia do Consello de Consumidores e Usuarios, ditará unha nova regulación do sistema arbitral de consumo, regulando tamén a arbitrase virtual.

2. Regulamentariamente determinaranse os supostos en que se poderá interpoñer reclamación ante a Xunta Arbitral Nacional fronte ás resolucións das xuntas arbitrais territoriais sobre admisión ou inadmisión das solicitudes de arbitrase.

3. Regulamentariamente estableceranse os supostos en que actuará un árbitro único na administración da arbitrase de consumo.

Disposición derradeira sétima. *Actualización do Catálogo de bens e servizos de uso ordinario, común e xeneralizado.*

No prazo dun ano procederase á actualización do Catálogo de bens e servizos de uso común, ordinario e xeneralizado, incluídos no anexo I do Real decreto 1507/2000, do 1 de setembro, que actualiza os catálogos de produtos e servizos de uso común, ordinario e xeneralizado e de bens de natureza duradeira, incorporando nel os servizos da sociedade da información.

Disposición derradeira oitava. *Modificación da Lei 11/2001, do 5 de xullo, pola que se crea a Axencia Española de Seguraza Alimentaria.*

Un. Desde a entrada en vigor desta lei, a Axencia Española de Seguraza Alimentaria cambia a súa denominación pola de «Axencia Española de Seguraza Alimentaria e Nutrición».

Dous. Modifícase a letra a) do artigo 2.1, nos termos seguintes:

«a) Propiciar a colaboración e coordinación das administracións públicas competentes en materia de seguraza alimentaria e nutrición.»

Tres. Engádese unha nova alínea ao artigo 2.1, coa seguinte redacción:

«a.bis) Planificar, coordinar e desenvolver estratexias e actuacións que fomenten a información, educación e promoción da saúde no ámbito da nutrición e en especial a prevención da obesidade.»

Catro. Modifícanse as letras a), d), e), g), h), k), p), t) e u) do artigo 2.2, substituindo o termo «seguraza alimentaria» polo termo «seguraza alimentaria e nutrición».

Cinco. Engádense dúas alíneas ao artigo 2, coa seguinte redacción:

«3. A Axencia Española de Seguraza Alimentaria e Nutrición estará lexitimada para o exercicio da acción de cesación fronte a condutas que lesionen os intereses colectivos ou difusos dos consumidores e usuarios tanto no ámbito da seguraza dos alimentos dirixidos ao consumo humano coma no referido ás alegacións nutricionais.

A acción de cesación dirixirase a obter unha sentenza que condene o demandado a cesar na conduta e a prohibir a súa reiteración futura. Así mesmo, a acción poderase exercer para prohibir a realización dunha conduta cando esta finalizase ao tempo de

exercer a acción, se existen indicios suficientes que fagan temer a súa reiteración de modo inmediato.

4. Nos termos da Lei 34/1988, do 11 de novembro, xeral de publicidade, a Axencia Española de Seguraza Alimentaria e Nutrición poderalle solicitar ao anunciante a cesación ou rectificación da publicidade ilícita que afecte os intereses colectivos ou difusos dos consumidores e usuarios tanto no ámbito da seguraza dos alimentos dirixidos ao consumo humano coma no referido ás alegacións nutricionais. Neste mesmo ámbito, a Axencia estará lexitimada para o exercicio da acción de cesación prevista no artigo 29 e seguintes da Lei 34/1988.»

Disposición derradeira novena. *Modificación da Lei 1/2004, do 21 de decembro, de horarios comerciais.*

Modifícase o punto 3 do artigo 5 da Lei 1/2004, do 21 de decembro, de horarios comerciais, que pasará a ter a redacción seguinte:

«3. As comunidades autónomas poderán modificar o disposto na alínea anterior en función das súas necesidades comerciais, incrementando ou reducindo a superficie de venda dos establecementos e limitándoos, cando así o estimasen, a un determinado tipo de produto ou produtos, sen que en ningún caso esta limitación se poida establecer por debaixo dos 150 metros cadrados.»

Disposición derradeira décima. *Habilitación normativa.*

Facúltase o Goberno para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e a aplicación desta lei.

Disposición derradeira décimo primeira. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 29 de decembro de 2006.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

22951 *REAL DECRETO LEI 11/2006, do 29 de decembro, polo que se autoriza a actualización das contías da indemnización por residencia do persoal en activo do sector público estatal na Comunidade Autónoma das Illes Balears e nas cidades de Ceuta e Melilla. («BOE» 312, do 30-12-2006.)*

A indemnización por residencia é unha retribución complementaria de carácter compensatorio e non retributivo, cunha longa tradición na normativa de función pública do noso país e que encontra a súa orixe histórica nas especiais características, fundamentalmente xeográficas, dalgúns dos nosos territorios.

Este complemento histórico que percibe o persoal destinado en determinados territorios e que consolidou o seu carácter compensatorio, ten por obxecto resarcir os funcionarios públicos dos gastos que se vexan precisados a realizar, en razón do servizo ou pola súa residencia,

naqueles lugares do territorio nacional que estableza o Goberno.

As indemnizacións por residencia foron actualizándose nos últimos anos de maneira anual, a través da súa subida polas leis de orzamentos de cada ano cos incrementos retributivos correspondentes e con carácter excepcional a través de subidas puntuais que afectan as indemnizacións dun ou doutro territorio.

A última modificación nesta materia levouse a cabo tras a habilitación legal incluída na disposición adicional décimo segunda da Lei 62/2003, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

Tendo en conta as especiais circunstancias que concorren na Comunidade Autónoma das Illes Balears e nas cidades de Ceuta e Melilla, faise necesario adoptar medidas que permitan por parte da Administración do Estado favorecer a permanencia dos empregados públicos nos territorios en que se detectou unha maior dificultade para a cobertura de vacantes, de tal forma que coa actualización destas contías se consiga manter un maior grao de ocupación dos postos de traballo, ademais de compensar mellor a distancia dos citados territorios.

Á vista do exposto, existen razóns de urxencia que xustifican a necesidade de aprobar un real decreto lei como habilitación legal imprescindible para que o Goberno poida abordar, de forma inmediata, a actualización das contías que en concepto de indemnización por residencia perciben os empregados de sector público estatal destinados na Comunidade Autónoma das Illes Balears e nas cidades de Ceuta e Melilla.

Na súa virtude, facendo uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución, por proposta dos ministros de Economía e Facenda e de Administracións Públicas e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 29 de decembro de 2006,

DISPOÑO:

Artigo primeiro. *Indemnizacións por residencia na Comunidade Autónoma das Illes Balears e nas cidades de Ceuta e Melilla.*

O Goberno revisará no ano 2007 as indemnizacións por residencia do persoal en activo do sector público estatal destinado na Comunidade Autónoma das Illes Balears e nas cidades de Ceuta e Melilla, e procederá a modificar as contías con obxecto de adaptalas á realidade actual. Esta actualización non poderá supoñer, en ningún caso, unha minoración das cantidades actualmente percibidas neste concepto, nin un custo anual superior a 500.000 euros para a Comunidade Autónoma das Illes Balears e de 4.500.000 euros para as cidades de Ceuta e Melilla.

Artigo segundo. *Distribución das indemnizacións por residencia.*

A distribución das contías entre os distintos grupos efectuarase na Mesa Xeral de Negociación da Administración Xeral do Estado, recollida no punto 2 da disposición adicional sexta da Lei 9/1987, do 12 de xuño, modificada pola Lei 21/2006, do 20 de xuño.

Disposición derradeira primeira. *Desenvolvemento regulamentario.*

Autorízase o Goberno para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e a execución deste real decreto lei.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Este real decreto lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 29 de decembro de 2006.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

22952 REAL DECRETO LEI 12/2006, do 29 de decembro, polo que se modifican a Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, e o Real decreto lei 2/2000, do 23 de xuño. («BOE» 312, do 30-12-2006.)

I

A Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, contén no seu articulado a regulación de diversos incentivos fiscais, aplicables tanto á imposición directa como á indirecta. De acordo co dereito comunitario, algunhas destas previsións teñen a consideración de axudas de Estado. Para a súa eficacia, é imperativo notificar a súa introdución ou modificación co obxecto de que a Comisión Europea valore a súa compatibilidade co Tratado constitutivo da Comunidade Europea.

Xa que a Comisión Europea outorgou con data do 20 de decembro de 2006 cadansúa autorización, con números de referencia N 377/2006 e N 376/2006, relativas, respectivamente, aos incentivos fiscais xerais do réxime económico e fiscal de Canarias dos artigos 25, 26 e 27 e do réxime da Zona Especial Canaria, contidos na dita lei, para a súa renovación a partir do próximo 1 de xaneiro de 2007, é necesario promulgar antes de que finalice o exercicio 2006 as pertinentes modificacións ao articulado da citada lei. Estas autorizacións teñen vixencia para o período 2007-2013 e o seu desenvolvemento débese axustar ás directrices sobre as axudas de Estado de finalidade rexional e ao mapa de axudas estatais de finalidade rexional aprobado para España para este mesmo período co número N 626/2006, con data do 20 de decembro de 2006.

Este real decreto lei contén unha modificación detallada dos artigos 25 e 27, que regulan, respectivamente, os incentivos ao investimento e a reserva para investimentos en Canarias, incluídos no título IV da Lei 19/1994, relativo ás medidas complementarias de promoción do desenvolvemento económico e social de Canarias, e de varios dos artigos do título V, en que se regula a Zona Especial Canaria; todo iso, como consecuencia de que este conxunto de beneficios fiscais debe ser adaptado ás decisións da Comisión Europea, ditadas pola súa vez baixo as prescricións das novas directrices sobre as axudas de Estado de finalidade rexional para o período 2007-2013.

Logo dunha nova redacción, as exencións polo imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados e o imposto xeral indirecto canario previstas no referido artigo 25 serán de aplicación en relación cos investimentos en activos, tanto materiais como inmateriais, que sexan destinados ou formen parte dun investimento inicial, tal e como a definen as citadas directrices: na creación ou ampliación dun establecemento, a diversificación da súa actividade para a elaboración de novos produtos ou a transformación substancial no seu proceso xeral de produción.